

рѣшението на социалния въпросъ, утрото въ солидарното бждаще на народитѣ. Вижте документитѣ изъ неговия животъ: тѣ до единъ протестираатъ за това бждаще. Не, отговориха хиксоветѣ, не! Ботйовъ си остана чисто българско дѣте, тѣй дребничко, малодушно, безидейно и шовинистично-патриотично, какъвто... Но тукъ спира епитропското остроумие на хиксоветѣ. Тѣ обръщатъ колата и добавятъ:... какъвто го наложи прѣломътъ въ неговото мировъзрѣние.

Хиксъ № 1-ви писа къмъ най-старата редакция на Ботйовитѣ съчинения, че... до тука Ботйовъ е такъвъ и такъвъ, а отъ тукъ натѣй — той е патриотъ, като... назе, като хиксоветѣ! ¹⁾

Хиксъ № 2-ри друсна една колкото боя си, че онова, което поетътъ проповѣдвалъ до Букурешката епоха било „младенчески възгледи“; по-късно му дошелъ умътъ въ главата: „слѣзълъ отъ релситѣ на революцията и се качилъ върху релситѣ на еволюцията, защото фактически се убѣдилъ, че „българскитѣ тѣлпи“ трѣбва по-напрѣдъ да се просвѣтятъ, че тогава да се бунтуватъ“ ²⁾

Какъ прѣсече тая работа Хиксъ № 3? — Отговоръ: както първитѣ двама.

Но какъ отговаряше самъ поетътъ на тие въпроси? — Безъ много забикалки. Погледнете на хронологията и ще се убѣдите:

¹⁾ Хр. Ботйовъ, Съчинения подъ редакцията на З. Стояновъ, стр. 75: „Отъ тукъ нататкъ, т. е. послѣ 1871. година, Ботйовъ изчезва (!) вече отъ литературното и публицистическо поле, другъ родъ занития захваща той... Чакъ въ 1873—1874. г. се явява той изново въ Букурещъ. Въ тоя интервалъ отъ двѣ години, той прави прогресъ и регресъ...“ Съща се читателтъ, че тоя „прогресъ“ е прогресъ въ думитѣ, а „регресътъ“ — регресъ въ идеитѣ. (Сравни още Опитъ за биография, стр. 281. и др.).

²⁾ Думи на Ст. Заимовъ (Мсб. I. 213, 221).